

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného Mgr. Radkem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2013, č. j. 44 A 47/2013 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 12. 2013, č. j. 44 A 47/2013 – 28, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2013, č. j. CPR-3947-2/ČJ-2013-930310-V234, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 4. 2. 2013, č. j. KRPS-104668-93/ČJ-2012-010022. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění s tím, že doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na jeden rok.

Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností, ve které současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V rámci odůvodnění této žádosti stěžovatel uvedl, že mu hrozí závažná újma, spočívající zejména v povinnosti vycestovat z území ČR, kde má svou manželku a své jediné dítě. Stěžovatel dále uvedl, že kvůli svým pobytovým problémům nemůže pracovat, respektive má pouze krátkodobé brigády, a celou rodinu tak živí především manželka, která je zaměstnaná; stěžovatel se přitom stará o dítě. Stěžovatel doplnil, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by nedošlo k zásahu do práv třetích osob. Dále tvrdí, že není společensky nebezpečnou osobou, které by byl uložen trest vyhoštění pro spáchání společensky škodlivého činu ve smyslu trestního zákoníku.

Žalovaný navrhl nepřiznat odkladný účinek kasační stížnosti, neboť stěžovatel neuvedl žádné relevantní důvody, proč by mu měl být odkladný účinek přiznán.

Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku reflektuje jednak hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán) s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán). K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li, že újma stěžovatele, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, by byla nepoměrně větší případné újme jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno.

Důvody možného vzniku *nepoměrně větší újmy* stěžovatele oproti jiným osobám jsou přitom vždy subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci stěžovatele. Z právě uvedeného plyne, že stěžovatel nese také břemeno tvrzení; očekává se tak od něj uvedení konkrétních a relevantních tvrzení a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má (srov. např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013 – 29, publikované pod č. 2852/2013 Sb. NSS). Toto břemeno, jak vyplývá z žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, stěžovatel unesl, neboť důvody vzniku újmy v kasační stížnosti zdejšímu soudu srozumitelně předstřel.

Stejnou měrou pozornosti je ovšem třeba reflektovat, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá dočasně Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno; tyto důsledky pak z povahy věci dopadají i na správní rozhodnutí, proti němuž žaloba směřovala. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy.

Co se týče konkrétních důvodů, o které stěžovatel svou žádost opírá, pak lze shrnout, že stěžovatel argumentuje zásahem do svého rodinného života, který na území ČR realizuje se svou manželkou a nezletilým synem, a dále zásahem do dosavadního chodu domácnosti, který by byl výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele zcela narušen, neboť manželka je zaměstnána a živí rodinu, zatímco stěžovatel pečuje doma o syna.

Nejvyšší správní soud ze správního spisu ověřil, že uzavření manželství mezi stěžovatelem a jeho ženou U. B. je doloženo oddacím listem a že otcovství stěžovatele k nezletilému D. B.-O., který se narodil dne X, bylo doloženo rodným listem dítěte. Z výpovědi manželky stěžovatele ze dne 8. 8. 2012 bylo zjištěno, že se stěžovatelem žije od roku 2007, v roce 2009 se vzali a narodilo se jim dítě; stěžovatel se normálním způsobem podílí na rodinném životě, po celou rodičovské dovolené byl s manželkou a dítětem doma, ona nyní chodí do zaměstnání a financuje domácnost.

pokračování

Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 23. 1. 2013, č. j. 52 A 72/2012 – 21, publikovaného pod č. 2839/2013 Sb. NSS, se podává, že „[j]e-li žalobci pravomocným rozhodnutím správního orgánu uložena povinnost opustit území České republiky, lze v hrozbě reálného zpřetrhání rodinných vazeb žalobce se svými nezletilými dětmi, které pobývají na území České republiky, spatřovat předpoklady vzniku nepoměrně větší újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.“ Z citovaných závěrů lze vycházet i v nyní posuzovaném případě. Právě v reálném nežádoucím zpřetrhání rodinných vazeb, ke kterému by nevyhnutelně došlo při výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele, seznal Nejvyšší správní soud reálnou hrozbu citelné újmy na jeho straně. Újmu stěžovatele pro případ nepřiznání odkladného účinku je třeba rovněž spatřovat ve ztrátě jeho práva vystupovat v tomto řízení jako účastník osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či mu udělovat konkrétní pokyny pro výkon zastoupení. Z tohoto důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu).

Jakkoliv bylo rodinné pouto mezi stěžovatelem a jeho manželkou a dítětem vyhodnoceno správními orgány i krajským soudem s ohledem na skutková zjištění jako nikoliv pevné, nelze z těchto závěrů pro účely rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bez dalšího vycházet. Nelze odhlédnout od toho, že otázka, zda by vyhoštění stěžovatele představovalo nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života (§ 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců), bude s ohledem na kasační námitky teprve podrobena kasačnímu přezkumu a že objektivní existence rodinného života stěžovatele na území ČR byla ve správním řízení dostatečným způsobem prokázána (oddací list, rodný list dítěte, výpověď manželky stěžovatele).

I když nelze zcela vyloučit, že by v souvislosti se sístací účinků správního rozhodnutí mohla v tomto případě hrozit újma jiné osobě, Nejvyšší správní soud takovou možnost považuje za nepravděpodobnou (nic konkrétního tomu v posuzované věci nenasvědčuje). Lze tedy považovat za splněnou i druhou podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a sice že by dalším setrváním stěžovatele na území ČR nemohla jiným osobám hrozit nepoměrně větší újma, než ta, kterou je ohrožen stěžovatel, nebudou-li účinky předcházejících (soudních i správních) rozhodnutí sístovány.

Nejvyšší správní soud konečně posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom existenci žádných skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo *v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Stěžovatel nebyl vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu; byl sice vyhoštěn z důvodu podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona o pobytu cizinců, zdejší soud však v konkrétních skutkových okolnostech tohoto případu neshledal důvod, pro který by i ve stěžovatelově dočasném setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti musel být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem. Bez významu přitom není ani fakt, že předmětná věc musí být soudy řešena přednostně (§ 56 odst. 3 s. ř. s., § 120 s. ř. s.) a doba, po kterou budou sístovány účinky rozsudku krajského soudu, jakož i správního rozhodnutí napadeného žalobou, tak bude jen krátká.

Z uvedených důvodů proto zdejší soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí o jeho správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení u zdejšího soudu právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje zákonný odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci správního

vyhoštění stěžovatele. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu